

Henryk Sienkiewicz (1846 – 1916; Polsko): potomek venkovského šlechtického rodu, na Varšavské univerzitě vystudoval historii, pak pracoval jako novinář a řadu let psal realistické příběhy z polského venkova. Procestoval prakticky celou Evropu a pod vlivem pozitivismu, ale také tragického faktu, že Poláci již přes sto let žili pod cizí nadvládou, obrátil se k historické beletrii. Po Walteru Scottovi se stal chronologicky druhým velkým autorem řady velkolepých historických románů, rekonstruujících významné epochy minulosti a propojujících život fiktivních hrdinů s velkými dějnotvornými osobnostmi. Román ***Křižáci*** (o polském vítězství – s českou pomocí – nad expanzivním Řádem německých rytířů v 15. století), románová trilogie ze 17. století (posledního slavného období Polského království – éra bojů proti Švédům, ukrajinským kozákům, Turkům) ***Ohněm a mečem, Potopa, Pan Wolodyjowski***, světově proslulý román ***Quo vadis*** (Kam kráčíš) o lásce římského mladíka Vinicia a křesťanské dívky Lygie z katakomb v časech apoštola Petra, hubitele křesťanů císaře Nerona a básníka Petronia). Nobelova cena (1905).